

De zekerheid
van
maaltijdcheques

Theatermonoloog

De zekerheid
van
maaltijdcheques

Theatermonoloog

Paul Dewilde

Schrijver: Paul Dewilde
Coverontwerp: mybestseller.nl
ISBN: 9789463672900
© Paul Dewilde

De tekst van deze theatermonoloog wordt in eigen beheer uitgegeven, maar is auteursrechterlijk beschermd bij Sabam.

Interesse om dit stuk op te voeren?

Vraag dan voorafgaandelijk toestemming aan bij www.Sabam.be en contacteer de auteur:

paul.dewilde@telenet.be

Voor nu alvast veel leesplezier.

De auteur,

Paul Dewilde

De zekerheid van maaltijdcheques

Personage

Stef : Een man van middelbare leeftijd met een verstikkend verantwoordelijkheidsgevoel tegenover zijn gezin. Hierdoor is hij enorm gehecht aan zekerheden in het leven en schuwt hij risico's. Hij is dan ook vastgeroest in zijn allereerste job die bovendien ver onder zijn capaciteiten ligt... met een extreem laag zelfbeeld tot gevolg.

Decor:

Toilet.

Rekwisieten:

1 laptop
1 tas met daarin een thermoskan
1 das
1 gsm
1 muntstuk
1 rol wc-papier
1 wc-borstel
1 vuilbakje

Toilet.

Stef staat met het aangezicht naar het publiek, tussen de toiletpot achter hem en de onzichtbare deur van het toilet voor hem. Het deksel van de wc ligt op de toiletpot.

Naast hem staat een tas met daarin een laptop en een thermosfles.

Hij zal nu wel weg zijn, zeker, mijnheer Christiaens?
Die moet mij hier niet terug uit de grote wc zien komen.
Dat zou redelijk gênant zijn...
Als hij zou merken dat mijn 'grote boodschap' korter duurt dan zijn 'kleine boodschap'...

Een mensenkenner als mijnheer Christiaens gaat daar dan meteen zijn conclusies uit trekken:
dat ik in paniek de grote wc ben ingedoken...
omdat ik niet kan pissen als er iemand naast mij staat...
dat ik dan dichtklap...
omdat ik niet stressbestendig ben...
en dat ik dus ook geen verantwoordelijkheden aankan...
En dat ik dus ook niet...

Ach, misschien moet ik niet zo overdrijven.

Het is al bij al nog een geluk dat
mijnheer Christiaens éérest aan de
pissijnen stond...
Dat ik direct de grote wc kon induiken...
Want anders...

Waarom kon daar nu niemand naast
mijnheer Christiaens staan?
Zodat alle pissijnen bezet waren
en het dus logisch zou geweest zijn dat
ik voor een kleine boodschap de grote wc
moest induiken.
Mijnheer Christaens weet ook wel dat je
niet alles kan blijven ophouden.

Maar neen, als ik nu doorga, wek ik de
indruk dat ik mijn grote boodschap
sneller kan wegwerken dan hij zijn
kleine... boodschap.

En...

omdat hij bij mij ook niets in de pot
heeft horen vallen, gaat hij ook meteen
doorhebben dat ik een valsspeler ben...

Want dat hoor je daar aan de pissijnen
luid en duidelijk...

wanneer er iemand zijn lading in het
kleinste kamertje aan het lossen is;
door die stomme panelen die ze hier
tussen de wc-potten geplaatst hebben,
nog niet eens van de grond tot aan het
plafond...

zodat je altijd met je vingers verkramp
in je oren, op de pot moet zitten, als
je niet wil horen wat je buur allemaal
aan het lozen is.